

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 1Pc/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221200165
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Bebjaková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2021:3221200165.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou, v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Bebjakovou, v právnej veci navrhovateľky: J. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Č.. XX, právne zastúpenej: JUDr. Martin Gubka, advokát so sídlom Partizánske, Hrnčírikova 1/B a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Č.. XX, o návrhu na určenie výživného na manželku, takto

r o z h o d o l :

I. Návrh sa z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.02.2021, žiadala, aby súd zaviazal jej manžela povinnosťou platiť jej ako manželke výživné vo výške 400 eur mesačne, a to s účinnosťou odo dňa podania návrhu. Uviedla, že manželstvo uzavreli dňa 23.11.1984, pričom konanie o rozvod ich manželstva je vedené na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5Pc/7/2020. Dodala, že s manželom bývali v spoločnej domácnosti približne do konca roka 2010. Následne sa manžel rozhodol odísť pracovať kvôli lepším finančným podmienkam do Švajčiarska a domov chodil asi len jedenkrát ročne. Počas tejto doby došlo k ich vzájomnému odcudzeniu, každý z nich sa staral sám o seba a tiež si spravoval svoje financie. Navrhovateľka ukončila stredné odborné učilište a už dlhšiu dobu sa jej nedarí zamestnať v dôsledku vyššieho veku ako aj v dôsledku koronakrízy. Poslednú dlhšie trvajúcu prácu asi v trvaní 9 mesiacov mala v roku 2019, potom v roku 2020 pracovala približne jeden mesiac na kratší pracovný úväzok. Poukázala na skutočnosť, že bez ohľadu či manželia spolu žijú alebo nie, vyžaduje sa, aby mali rovnakú životnú úroveň. V čase podania návrhu bola navrhovateľka nezamestnaná a svoje mesačné výdavky vyčíslila sumou 400 eur, a to nasledovne: náklady na bývanie 150 eur, náklady na mobil 20 eur, náklady na drogériu a hygienické potreby 30 eur, náklady na lieky a vitamíny 50 eur, strava 150 eur. Podľa jej dostupných informácií je jej manžel zamestnaný ako poľnohospodársky pracovník vo Švajčiarsku a jej je známy jeho mesačný príjem 3.800 eur brutto, pričom je pravdepodobné, že jeho súčasný mesačný príjem je ešte vyšší. V zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností mala navrhovateľka za to, že sú splnené všetky predpoklady na to, aby súd zaviazal povinného manžela prispievať na výživu navrhovateľky, ktorá si napriek úsiliu nedokáže zabezpečiť príjem zo závislej činnosti. S poukazom na to, že navrhovateľka sa pokúšala s manželom mimosúdne dohodnúť, čo sa pre jeho odmietavý postoj minulo účinku, žiadala tiež, aby jej súd priznal právo na náhradu trov tohto konania s poukazom na § 55 C.m.p.. V prílohe predložila doklad o príjme manžela z 31.07.2015, výzvu na platenie výživného na manželku, predžalobnú výzvu a sobášny list.

2. Manžel navrhovateľky, ako osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, sa k návrhu na určenie výživného na manželku písomne vyjadril v tom zmysle, že s manželkou sú v rozvodovom konaní, nakoľko ich manželstvo od roku 2010 neplní svoju úlohu a nie je dôvod ani na jeho obnovenie. Dal do

pozornosti, že návrh na rozvod podal on, nakoľko manželka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala za priateľom. Mal za to, že pokiaľ navrhovateľka uvádza, že manželia sú povinní vzájomne si pomáhať a starať sa o uspokojovanie potrieb rodiny tak navrhovateľka tieto povinnosti porušila už v roku 2010, kedy opustila spoločnú domácnosť a odsťahovala sa za priateľom. Podľa manžela navrhovateľky bola navrhovateľka dlhodobo nezamestnaná aj pred rokom 2010. Nesúhlasil s tým, aby jej prispieval na bývanie vo výške 150 eur, keď môže bývať v ich dome v M. (kde aj má trvalé bydlisko), nakoľko on je pracovne celý rok v zahraničí, ale náklady spojené s užívaním tohto domu musí platiť len on. Nesúhlasil s navrhovateľkou uvádzanou výškou jeho mesačného príjmu. On polovice januára 2021 ukončil pracovný pomer v zahraničí z dôvodu pandémie koronavírusu a začiatkom februára 2021 si podal žiadosť o starobný dôchodok na Slovensku, pričom rozhodnutie o jeho priznaní zatiaľ nemá a žije len z úspor. V prílohe predložil doklady o príjme od 01.02.2020 do 31.12.2020 a rozpis jeho mesačných a ročných výdavkov.

3. Súd, v zmysle § 33 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len C.m.p.), vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a manžela navrhovateľky (t.č. už bývalého manžela navrhovateľky) a listinami: návrh, sobášny list, potvrdenia o mzde bývalého manžela navrhovateľky, lustrácie navrhovateľky a bývalého manžela navrhovateľky prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske a Sociálnej poisťovne, oznámení od bývalých zamestnávateľov navrhovateľky, potvrdení o hľadaní si práce navrhovateľkou, mzdových dokladov bývalého manžela navrhovateľky za obdobie 02-12/2020, výpisu z bankového účtu bývalého manžela navrhovateľky, oznámenia od zamestnávateľa bývalého manžela navrhovateľky a pripojeného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5Pc/7/2020 a ostatného spisového materiálu. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Navrhovateľka pri výsluchu uviedla, že od roku 2017 jej manžel nijako neprispieva na jej výživu a jej osobné potreby ako jeho manželky. K svojmu zdravotnému stavu uviedla, že máva silné migrény. V súčasnosti žije už 5 rokov so svojím súčasným priateľom, pričom náklady na bývanie hradí jej partner. Ona sama nemá žiadny príjem. Evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na ÚPSVaR nie je, dala sa vyradiť pretože ju posielali do jej nevyhovujúcich zamestnaní. V súčasnosti sa jej nedarí nájsť si prácu, z dôvodu jej vyššieho veku a koronakrízy. Majetok vyššej hodnoty nevlastní, avšak poukázala na to, že jej manžel kúpil ešte za trvania ich manželstva osobný automobil, ktorého vlastníkom však nie je ona ani jej bývalý manžel, ale synova priateľka. Nemá žiadne dlhy, ani pôžičky a ani žiadne úspory. K veci ešte dodala, že po odchode zo spoločnej domácnosti si z kreditnej karty k spoločnému účtu vytiahla maximálne 150 - 200 eur a nie viac.

5. Bývalý manžel navrhovateľky ako osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné pri výsluchu uviedol, že je čakateľom na priznanie starobného dôchodku a momentálne nie je ochotný prispievať navrhovateľke na výživu. Od polovice januára 2021 ukončil pracovný pomer v zahraničí a začiatkom februára 2021 si požiadal o priznanie starobného dôchodku na Slovensku. Prácu vo Švajčiarsku ukončil z vlastného rozhodnutia, po tom, čo dosiahol dôchodkový vek na Slovensku. Zápočtový list ani iný oficiálny doklad o ukončení práce v zahraničí nemá. O starobný dôchodok požiadal na základe zárobkovej činnosti, ktorú vykonával na Slovensku. To, či mu bude priznaný dôchodok zo Švajčiarska je otázne. Bude oň žiadať, ale až keď dovŕši 65 rokov, pretože ak by žiadal teraz mal by nižší nárok ako keď bude žiadať až po dovŕšení 65 rokov. Momentálne žije v spoločnej domácnosti so synom a žije z úspor už od januára 2021. V súčasnosti jeho úspory predstavujú sumu cca 2.000 eur, pričom ešte z nich bude hradíť náklady spojené s užívaním rodinného domu. Náklady na domácnosť hradí sám, nakoľko dom je v jeho osobnom vlastníctve, syn sa podieľa najmä na strave. Je vlastníkom rodinného domu, okrem toho už nemá iný majetok vyššej hodnoty, nemá žiadne dlhy ani pôžičky, ktoré by pravidelne splácal. V súčasnosti síce pracuje, ale nedostáva za túto prácu žiadnu mzdu, nakoľko si iba odrába dlh, ktorý má voči kamarátovi. K veci ešte dodal, že aj po odchode zo spoločnej domácnosti mala jeho manželka (počas určitej doby, keď ešte bývala v Bánovciach nad Bebravou) k dispozícii kreditnú kartu k spoločnému účtu, z ktorej si vytiahla peniaze ako potrebovala.

6. Z lustrácie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske súd zistil, že navrhovateľka nie je a nikdy nebola poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych iných dávok a príspevkov a zároveň nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie od 19.06.2018, kedy bola vyradená pre nespokojnosť s úradom.

7. Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne súd zistil, že navrhovateľka a ani jej (bývalý) manžel si nepodali žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, ani jeden z nich nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok ani ako poberateľ dôchodku.

8. Zo správy zamestnávateľa navrhovateľky (TEDi Betriebs s.r.o.) vyplýva, že navrhovateľka bola u nich zamestnaná v období od 10.03.2020 do 30.03.2020, pričom bol pracovný pomer s ňou ukončený v skúšobnej dobe z dôvodu pandemických opatrení. Za dané obdobie jej čistý príjem dosiahol sumu 215,54 eur mesačne.

9. Zo správy zamestnávateľa navrhovateľky (Y&X s.r.o.) vyplýva, že navrhovateľka bola zamestnaná v uvedenej spoločnosti od 13.01.2020 do 17.01.2020, pričom za tieto dni bol jej čistý príjem 44,23 eur.

10. Z dokladov švajčiarskeho zamestnávateľa (bývalého) manžela navrhovateľky o jeho mzde za obdobie od februára 2020 do decembra 2020 súd zistil, že hrubá mzda (bývalého) manžela navrhovateľky dosahovala v tomto období sumu 3.800 švajčiarskych frankov, z ktorej mu boli vykonávané zamestnávateľom zrážky na sociálne, zdravotné odvody a tiež na stravu a ubytovanie, pričom jeho čistá mzda, ktorá mu bola vyplatená bola za uvedené obdobie 1.633,90 švajčiarskych frankov.

11. Z viacerých dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že si v priebehu mesiaca apríl 2021 aktívne hľadala prácu u viacerých zamestnávateľov, pričom jej bolo oznámené, že v súčasnosti nemajú pre ňu voľné pracovné miesto.

12. Podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

13. Podľa ust. § 75 ods. 1, 2 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

14. Podľa ust. § 76 ods.1 zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

15. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, zákonným ustanoveniam a vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie výživného na manželku nie je dôvodný. V priebehu konania došlo k rozvodu manželstva účastníkov tohto konania - navrhovateľky a jej manžela - osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, a to rozsudkom sp. zn. 5Pc/7/2020-35 zo dňa 31.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.06.2021. Súd pri posudzovaní dôvodnosti nároku navrhovateľky na určenie výživného voči jej (bývalému) manželovi, za obdobie od podania návrhu do právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva, nemal za preukázanú takú rozdielnu životnú úroveň účastníkov tohto konania, ktorá by odôvodňovala potrebu zaviazat' (bývalého) manžela ako osobu, ktorá je povinná platiť výživné podľa návrhu, na plnenie si vyživovacej povinnosti voči svojej (bývanej) manželke - navrhovateľke. Prihliadol pritom na skutočnosť, že práve navrhovateľka opustila (cca pred 5 rokmi) spoločnú domácnosť, v ktorej žila so svojím (t.č. už bývalým) manželom a v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s iným mužom. Minimálne, pokiaľ ide o časť jej nároku na výživné, ktoré predstavuje náklady na súčasné ubytovanie, tento nárok navrhovateľky nepovažuje súd za dôvodný aj preto, že bývalý manžel jej nijako nebráni v užívaní nehnuteľnosti, ktorú užívala aj pred opustením spoločnej domácnosti, spoločnú domácnosť opustila sama, z vlastného rozhodnutia, pričom až dodnes má v nej evidovaný trvalý pobyt. Navrhovateľka je dobrovoľne nezamestnaná, podľa správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske dňa 19.06.2018, bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu s úradom. Súd má teda v tejto súvislosti za to, že navrhovateľka sa dobrovoľne vzdala majetkového prospechu - nároku na sociálne dávky, na ktoré by inak ako uchádzačka

o zamestnanie evidovaná na ÚPSVaR mala nárok. Súd nespochybňuje snahu navrhovateľky nájsť si prácu aj bez spolupráce s ÚPSVaR, pričom bola aj krátkodobo zamestnaná, a to od 13.01.2020 do 17.01.2020 (spoločnosť Y&X s.r.o.) a od 10.03.2020 do 30.03.2020 (spoločnosť TEDi Betriebs s.r.o.). Avšak všetky potvrdenia o neúspešnom hľadaní si práce za obdobie od 01.02.2020 až doposiaľ, ktoré navrhovateľka súdu predložila boli buď bez dátumu, alebo z apríla 2021, čo nedokazuje, že by si aktívne hľadala prácu už pred podaním návrhu na určenie výživného na manželku. V súvislosti so skúmaním schopností, možností a majetkových pomerov povinného (bývalého manžela navrhovateľky) súd zistil, že v čase podania návrhu navrhovateľky na určenie výživného (dňa 11.02.2021) už povinný, bývalý manžel navrhovateľky, nepracoval vo Švajčiarsku a žil z úspor a tak je tomu až doteraz, pričom je zrejmé, že za obdobie cca pol roka sa jeho úspory museli prirodzene zmenšiť. Aj keď bývalý manžel navrhovateľky nepredložil súdu originál zápočtový list, ani oficiálne oznámenie o ukončení jeho práce v zahraničí, z predloženého dokladu o odhlásení zo zdravotného poistenia ako aj z jeho tvrdenia pri výsluchu nemal súd žiadne pochybnosti, že v súčasnosti, a to minimálne od podania návrhu navrhovateľky, vo Švajčiarsku už nepracuje a ani nemal nijako preukázaný opak. Ďalej, pokiaľ aj bola bývalému manželovi navrhovateľky vyplácaná mzda na jeho účet vo švajčiarskych frankoch, konečný stav jeho osobného účtu je vedený v mene euro a nie je z neho zrejmé, že by výška jeho úspor výrazne prekročovala ním uvádzanú sumu cca 2.000 eur. Pokiaľ má navrhovateľka pochybnosti o skutočnej výške úspor jej bývalého manžela, ide iba o jej domnienku, ktorú súdu nijakým spôsobom nepreukázala. Ak by aj bývalý manžel navrhovateľky mal v budúcnosti nárok na starobný dôchodok aj zo Švajčiarska, v súčasnosti tomu tak nie je, požiadal si o priznanie starobného dôchodku len za odpracované obdobie na Slovensku. Podľa súdu nie je možné toto jeho konanie posúdiť tak, že by sa bez vážnejšieho dôvodu pripravil o majetkový prospech (§ 75 ods. 1 zákona o rodine), nakoľko nie je možné vyhodnotiť, či mu vôbec nárok na starobný dôchodok zo Švajčiarska vznikne a navyše ak by, podľa vyjadrenia bývalého manžela navrhovateľky, oň žiadal už teraz mal by nárok nižší ako keď bude žiadať až po dovŕšení 65 rokov života, a teda má vážny finančný dôvod, pre ktorý o priznanie starobného dôchodku zo Švajčiarska doteraz nepožiadala. Po zhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že v súčasnej dobe, teda od podania návrhu na určenie výživného na manželku nebol preukázaný taký nadštandardný príjem bývalého manžela navrhovateľky a taká rozdielna životná úroveň účastníkov tohto konania, ktorá by odôvodňovala potrebu dorovnať rozdielnu životnú úroveň oboch účastníkov tohto konania prostredníctvom určenia vyživovacej povinnosti (bývalého) manžela voči (bývalej) manželke, a preto návrh navrhovateľky na určenie výživného v celom rozsahu zamietol (výrok I.).

16. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.), keďže nemal za preukázané, že by bolo s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, rozhodnúť v zmysle § 55 C.m.p..

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho vzdal.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).